

גיל ליל

בראשות הרה"ג
ר' יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות 'ביע אומר'
וארגון 'ענפים'

פרשת ויחי

גדולים צדיקים במיתתם

והחיים האמיתיים

"ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה" (בראשית מז, כח).

חז"ל מלמדים אותנו ששתי פרשיות בתורה שבהן נתבשרנו על פטירתם של צדיקים - חיי שרה ופרשת ויחי. הפרשות מתחילות ב"חיי שרה" ו"ויחי יעקב", ושתייהן מספרות על פטירתם של צדיקים, ללמוד שגדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם.

כשצדיק נפטר, אומרים עליו "מסכן, נפטר". וכי איזה מסכן הוא? רק עכשיו כשהוא הולך לעולם האמת, מתחילים חיי האמיתיים! כאן הוא עבד בשביל השכר של העולם הבא - הפטירה שלו היא תחילת חיו.

זה מוסר השכל לכל אחד ואחד. כשאדם מתלונן ואומר: "למה נולדתי כזה? למה יש לי קשיים? למה לא הולך לי בזה?" אז תדע לך, שהחיים כאן הם רק הכנה לקראת החיים האמיתיים. החיים האמיתיים מתחילים רק אחרי מאה ועשרים.

חז"ל מספרים שהחולה הראשון בהיסטוריה היה יעקב אבינו. לפני כן לא היו חולים. יעקב ביקש להיות חולה. למה דווקא הוא? צדיק יסוד עולם שכזה? ועוד שאלה גדולה - למה להביא חולים בכלל לעולם?

עד אז אנשים היו עושים "אפצ"ץ" ונפטרים. לכן עד היום נוהגים לומר "לבריאות" או "אסותא" כשאדם מתעטש.

למה? באותם ימים ה"אפצ"ץ" היה מסמל מיתה, שזו היתה דרכו של אדם שהנשמה שלו יוצאת על ידי התעטשות.

יעקב אבינו ביקש חולי משתי סיבות:

הראשונה - כדי שידע להתכונן. אדם לא חולה, בריא - הולך לעולמו בפתאומיות. הרבה פעמים הוא לא יודע להכין את הצוואה, להכין את המשפחה, להכין את עצמו. מחלה נותנת זמן להתכונן לקראת הפרידות מהעולם הזה לעולם האמת, לעולם שכולו טוב.

הסיבה השנייה והיא חשובה מאוד - כדי לשבור את גאוות האדם. בטבע האדם, ככל שהוא חזק יותר מצליח יותר ומתעצם יותר, כך גאוותו עולה איתו. זהו דבר טבעי. אדם חזק, גיבור חיל, כשהוא רואה מישהו אומר: "אני מנצח אותו". אבל אז מה אם אתה חזק? מי אומר שזה נותן לך זכות להכות את האחר?

זה מה שקרה בדור המבול - אנשים לא היו חולים והם בעטו בקדוש ברוך הוא. היו חיים 800 שנה, 900 שנה, בלי דאגות, בלי פחדים, בלי חששות בכלל.

מה עשה הקדוש ברוך הוא? הביא לעולם כל מיני סוגים של מחלות, כדי שאדם, גדול ככל שיהיה, יקבל מדי פעם את החידק הקטן, ישכב במיטה ויעשה חשבון נפש עם עצמו - מה הוא שווה באמת...

מה זה בא ללמד אותנו? הקושי היום הוא הרבה יותר נפשי מאשר בריאותי. אדם שיש לו קושי נפשי - זה באמת קשה. אבל אם נבין שהחזק שלנו הוא מתנה מוה' יתברך, אם נבין שהכח שלנו הוא מתנה, שאנחנו בריאים ומסוגלים לעבוד ולהזיז דברים - זו מתנה. אל ניקח קרדיט לעצמנו, אל נתנשא על האחר ש"הנה אני חזק ואתה חלש".

כך לא נצטרך לקבל את הניסיונות האלה מהקדוש ברוך הוא, כשאנחנו שוכבים חולים בחולשות. כשאני שוכב במיטה, אני פתאום יודע להעריך איזה כיף שהשם נתן לי כח שיכולתי לתת שיעורים, ללכת, ללמוד תורה, לעשות מעשים טובים.

לכן מובא בסדר היום: אם אדם ידע לברך ברכת "אשר יצר" בכונה - מובטח לו שלא יחלה כל ימיו. למה? כי בברכת אשר יצר אתה אומר לקדוש ברוך הוא: "אני לא צריך מחלות כדי להבין את המתנה הגדולה. אני יודע להעריך את זה ולהודות לך ולהיות שמח בזה גם כשאני בריא".

לכן כשאדם היום בריא לחלוטין, שיברך ויאמר לקדוש ברוך הוא: "בורא עולם, אני מבין עד כמה אני מבורך", ובעזרת ה' בזכות זה הקדוש ברוך הוא יתמיד בריאותו.

שבת שלום ומבורך!

04

הרב אהוד מולאי
"חצא או חצא"

03

יודי שבת
כולנו בני אדם אחד

11

סיפור צדיקים
מוות וחיים ביד הלשון

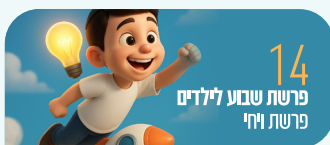
06

רגע של סיפור
חי אתה

09

נפית חשולם
לא כל הנצץ זהב

14

פרשת שבוע לילדים
פרשת ויחי

זמני שבת לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה	16:29	16:29	16:31*
יציאה	17:21	17:20	17:23
ר"ת	17:56	17:51	17:56

בירושלים: לנהגים 40 דק' 16:11

הצטרפו עכשיו

לברכה כפולה!

03-8000-770

חוגגים ומתברכים

ידועה הסגולה להוסיף ברכה ביום השמחה
ע"י קיום סעודת עניים למי שאין להם.

בתרומה חד-פעמית, אתם יכולים להיות
שותפים במצווה אדירה ולהאכיל 200 איש
לכבוד השמחה שלכם

פינת ההשראה מהרב

משלחן רבנו

לכבוד מו"ר עט"ר הגאון הגדול ר' יגאל כהן שליט"א ראש מוסדות "יביע אומר" בני ברק.

נשאלתי כמה וכמה פעמים האם מותר לאב לראות את בתו הנשואה בגילוי הראש, וכן כיצד יהיה הדין בשער אחותו הנשואה, דלכאורה מאחר ומותר בראייתה הוא הדין שמותר בראיית שיערה או שמא יש לחלק. אשמח לתשובת מו"ר שליט"א בהקדם האפשרי.

בתודה מראש ישראל אזולאי באר שבע

לכבוד הרה"ג ישראל אזולאי שליט"א החונה בעיר האבות באר שבע.

אודות שאלת מר בענין שיער בתו או אחותו הנשואה, האם יש בו משום שער באשה ערוה, הנני להשיב בקצרה. נראה פשוט שאסור ואע"פ שמותר בראייתה, דיש חילוק בין דברים האסורים משום ערוה לדברים האסורים משום הרהור, דכל מה שמצאנו שמקלים באחותו או בתו, היינו בדברים

**"בענין שיער בתו או אחותו הנשואה,
האם יש בו משום שער באשה ערוה..."**

התלויים בהרהור דאין חשש הרהור בבתו, ולכן מותר בראייתה, משא"כ בדברים האסורים משום ערוה כמו שיער [עי' ברכות כד ע"א, ובש"ע או"ח סי' עה], אין היתר בבתו או באחותו, כמו שאסור בהם הוא הדין שאסור בשער, וכ"כ בשו"ת משנה הלכות [ח"י סי' כה]. ועי' בשו"ת שבט הלוי [ח"י סי' כו] שדן אודות שירת האחים עם האחיות האם יש חשש משום קול באשה ערוה, וכתב שמשמעות דברי הפוסקים שהוא אסור, ולכן תצרך עצמה בלחישתה וקולה לא ישמע, וכן דעת הגאון חזו"א כמוכא בספר ארחות רבנו [עמ' עה]. וכ"כ בשו"ת אבני ישפה [ח"ב סי' ה ענף ח-ט]. ומרן הראש"ל שליט"א בשו"ת הראשון לציון [ח"א סי' ד] הביא בשם מרן רבינו עובדיה זצ"ל שבאופן שהאחיות שאינן שרות לבד יש להקל, עכ"פ מדבריהם למדנו בקל וחומר שיש לאסור בנ"ד.

ולכן הלכה ולמעשה אסור לאב לראות את בתו הנשואה בגילוי הראש, והוא הדין באחותו.

החותם בברכת כהנים באהבה יגאל כהן

תיכנעו

הרב יגאל:

אני תמיד אומר לבני זוג להחמיא אחד לשניה. מסכן הגבר ומסכנה האשה, שיקחו את המחמאות האלה לכח של עצמם. וזה יכול לקרות. הבעל: "את צדיקה, את מוכשרת. את באמת מושלמת, את טובה, את טובת עין". והיא אומרת: "וואלה הוא צודק, לך תעשה לי קפה, תעשה לי את זה". מה היא עשתה? לקחה את המחמאות של בעלה, והתהפכה עליו.

מושיקו שטרן: וואו.

הרב יגאל:

או גבר, אשתו באה אליו אומרת לו: "כפרה עליך, איזה מזל שהתחתנתי איתך". הבעל: "באמת יש לך מזל שהתחתנתי איתי". הוא לוקח לעצמו את המתנות שהיא מרעיפה עליו. יש נשים צדיקות, טובות. לצערי הרב, יש בעלים שלא יודעים לקבל את הטוב. "אה אשתי, אני רק עושה ככה היא..."

מושיקו שטרן:

לא רק זה - גם הילדים שלו, מכבדים אותו, עושים אותו מלך והוא...

הרב יגאל:

נכון. וזה קורע לי את הלב. אני אומר "ריבון העולמים חסרי שכל, סליחה על הביטוי. קיבלת בעל אוהב, מעניק, מעריץ, מכבד, שטיח בשבילך. את הולכת עכשיו מתעלה עליו? עושה עליו דאווניזם? בגלל שהוא נתן לך כח? במקום שתיכנעי. תגידי: תודה רבה בעלי שאתה מתייחס אליי ככה." וכן לגבי הבעל.

התקשרו עכשיו > 03-8000-770

לחזור הביתה עם זינוי הרבים בידן

הרבה אנשים מחפשים להכניס לביתם קדושה אמונה ושמחה הפיצו את עלוני השבת 'יגל ליבי' של הרב יגאל כהן והכניסו זכות לשולחן השבת שלהם

מתוך ספרו של מרן
ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז צוק"ל
הרב אחיה עובדיה

מדי
שבת

כולנו בני איש אחד

בפרשת השבוע יש ברכות שבירך יעקב אבינו את כל השבטים, ובפסוקים האלה יש דברים נפלאים שהתגלו רק בדורות האחרונים. "דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל". דן הוא השבט היחידי מבין עשרת השבטים שהתגלה בדור הזה, ובני השבט הזה היו בגלות כמעט שלשת אלפים שנה בארץ שלהם - אתיופיה. לא היה להם שם כמעט כלום, לא שופר ולא שום דבר. והיה להם ספר תורה כתוב בשפה שלהם - אמהרית. ויש להם כהנים, אבל הכהנים האלה הולכים כל היום עם מניפות, ככה אתה רואה אנשים הולכים ברחוב עם מניפה ביד. מה קרה? יש אור של חורף בחוץ, למה אתם הולכים עם מניפות? הם אמרו: בגלל שיש הרבה זבובים מסתובבים כל הזמן, ואם הם יגעו בנו - יטמאו אותנו. אז אנחנו חייבים מניפות לנופף בהם. אבל הם חיים, מה אתם רוצים מהם? הם חשבו שזה חומרא.

ועכשיו בימינו יש רבנים שיצאו מהם, יש הרב ראובן וובשט, והוא בא מאתיופיה. ויש עוד דיין אחד, רבי יוסף הַדְנָה, שקיבל סמיכה מהרב עובדיה. וזה בדיוק מה שאומר הפסוק: "דן ידין עמו" -

משבט דן יצאו דיינים. ואם תשאל: הרי הם כושים? הפסוק עונה על זה: "כאחד שבטי ישראל" - כאחד שבטי ישראל ר"ת פְּשִׁי. הכושים הם כאחד שבטי ישראל.

צריך להוריד את השנאה הזאת מעם ישראל, להוריד את השנאה הזאת שאין בה שום תועלת, שום דבר טוב לא יוצא ממנה. אם נלך לפי הצבעים, הספרדים יאמרו לאשכנזים: אתם לבנים יותר מדי, בטח אתם מזרע עשו. והאשכנזים יאמרו להיפך: הולכים לפי הצבע שלנו. אתם כהים לעומתנו, אתם באתם מישמעאל.

למה האשכנזים יצאו לבנים? כי הם בני רחל, משבט בנימין שהוא בן של רחל. והספרדים שהם משבט יהודה שהוא בנה של לאה - יצאו יותר כהים. כי הצבע מגיע מהאמא.

לכן כשהאחים באו ליוסף במצרים ואמרו לו: "שנים עשר עבדיך אחים אנחנו", אמר להם: אני לא מאמין לכם! אחד גינג'י, אחד שחור, אחד לבן, ואחד באמצע. איך בדיוק אתם אחים? אז הם אמרו לו: "בני איש אחד", האבא הוא אחד.

לרכישת הספר מדי שבת >>> 053-3178863

הרב מאיר כהן
רב קהילה
באור יהודה

נותן מטלה ואת האפשרות לבצע

סיפר הרב שך זיע"א: בסלוצק היה יהודי זקן, אשר גידל את בתו החולנית במשך עשרות שנים. כאשר עוד היה כוחו של האיש במתניו, הוא מעולם לא התאונן על הקשיים הכרוכים בגידולה של הבת, אולם משהזקין וכוחו לא עמד לו עוד, ניגש אל רב העיר, אל רבי איסר זלמן מלצר זיע"א, וביקש ממנו כי יעתיר לפני הקב"ה כי יפטור אותו מהתפקיד הקשה שהטיל עליו, כי אינו יכול עוד לעמוד בו. כאשר שמע רבי איסר זלמן את דבריו של האיש, נחרד, "אסור לדבר בצורה כזאת! אם הקב"ה מביא נסיון על האדם בודאי שהוא נותן לו גם את הכוחות בכדי להתמודד, ומאיך אם מבקש אדם להפטר מהתפקיד שהוטל עליו אין הוא יכול לדעת כמה עלול להיות ההפסד בעקבות כך! אם בכוחותיך שלך מצפה הקב"ה שתתמודד עם המשימה שהטיל עליך, הרי שהדבר אפשרי בודאי, ואף אין ספק בכך שהכוחות הללו ניתנו לך דוקא, בכדי שתוכל להמשיך ולטפל בביתך!" אולם הזקן לא השתכנע ופנה לדרכו. זמן קצר לאחר מכן, נפטרה בתו של הזקן, ונגאלה מיסוריה, ותקופה קצרה לאחר מכן התבקש אף הזקן לבית עולמו. אמר הרב שך, כי את עצם חייו לא קיבל הזקן אלא בכדי שיוכל לטפל בביתו החולנית, ומאחר שביקש כי יפטרוהו מעולו של התפקיד, נענתה תפילתו ונפטרה הבת, אולם מאחר וכך, שוב לא היתה הצדקה לחייו, ואף הוא התבקש לשיבה של מעלה. ואמר הרב שך זיע"א: כל אדם חייב להרבות כבוד שמים לפי כוחו ואפשרותו. אדם אינו נתבע על מה שמעל ומעבר לכוחותיו. הובא בספר משלחנו של רבינו (ח"ב עמוד קיא).

נראה ארוך

דרש רבי משה אלשיך זיע"א בתורת משה, את הכתוב (יד, כד): "וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום", אם "ירבה ממך הדרך", שהדרך נראית לאדם ארוכה מדי, וגם "לא תוכל שאתו", המשא מכביד עליו עד לבלי נשא, הסבה לכך היא, "כי ירחק ממך המקום", שאתה מרוחק מה' יתברך, הנקרא "המקום", רק בגלל הריחוק הזה, קשה לאדם, אולם אם היה קרוב, מתפלל ומבקש עזרה, לא היה מרגיש שהדרך ארוכה, ולא שהמשא כבד.

ארץ ארתק, אצלכם בבית!

הזמינו את אחד מרבני הכולל של הרב לערב חיזוק, השראה וזיכוי הרבים
חינוך ילדים • מוטיבציה אישית • אמונה • שלום בית וכד'
בכך שתפתחו את ביתכם לזיכוי הרבים
תכניסו אור חדש!

03-8000-770

התקשרו ונשמח לעזור >>>

הרב אהוד מולאי
מחבר הספר
"ואהבת לרעך כמוך"

שמירת הלשון "מצא או מוצא"

(ברכות דף ח' ע"א)

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

נשאלתי מאת אבא אוהב, המחפש לבתו שידוך טוב מכל הלב, בחור מורם מעם, ירא שמים ותלמיד חכם. וכבר נפגשה בתו עם כמה בחורים, ולבסוף התברר שהם אינם מתאימים. ולאחרונה שמעו הצעת שידוך לבתם, כפתור ופרח נשמע פשוט מושלם. וכשברר האב על הבחור בצורה יותר יסודית,

שמע עליו לשון הרע לתועלת בדרך סודית. והחליט האב שלא תיפגש בתו עם אותו בחור, ומבחינתו עם השידוך הזה נגמר הסיפור. ואשתו ובתו אותו מאוד לוחצות, שיספר מה ששמע הן מאוד רוצות.

ושואל אם מותר לו איתן לדבר, כי הן דוחקות אותו שיגיד להן ויספר.

ועניתי שאסור לו לספר לאשתו ולבתו, כי הוא איסור לשון הרע במלוא חומרתו. שהרי אין בזה שום תועלת

לעצם העניין, אם בבחור הזה לבתו כבר אינו מעוניין. אלא יאמר שברר עליו פרטים שממנו היו נעלמים, ונתברר שהוא ובתם אינם מתאימים.

אבל אם יש ביד האשה לברר, אם הדברים אמת כמו שבעלה מספר, ולפני שמבטלים את השידוך סופית, היא רוצה לבדוק אם השמועה אמיתית, בזה מותר לומר לאשה לתועלת, מה ששמע על הבחור מאחורי הדלת (חוט שני פ"ז סוס"ק א').

ושוב נשאלתי מאת בחור שרוצה להקים בית נאמן בישראל, ובכל מאודו לזה הוא מייחל ומתפלל, למצוא אשה צנועה בעלת מעשים טובים, ובקרוב את ביתו איתה להקים. ביום ראשון הקרוב הוא עומד להיפגש, ובתוך תוכו הוא מאוד מתרגש. ומזה כמה שנים הוא לוקח כדורים, שעוזרים לו את מצב רוחו להרים, ולצאת מן הדיכאון, ולא להכנס לשיגעון. ולא סיפר את הדבר הזה לאף אחד בעולם, אך רוצה לדעת את ההלכה ולקיימה באופן מושלם.

ושאלתו היא האם יכול להסתיר את הפרטים האלו הרגישים, או שצריך ליידע את הצד השני לפני שנפגשים.

ועניתי, שאם לוקח כדורים באופן קבוע לרפואתו, צריך לספר זאת לפני פגישתו. שכל דבר שאם יתגלה דרך בני אדם להקפיד עליו ולא לוותר, ויכול להרוס את שלום הבית מאוד מהר. צריך לגלותו עוד לפני שנפגשים, ורק כך את מטרתו להגשים. וכל שיש מחלה שרגילים עליה להקפיד, עוד לפני הפגישות צריך אותה לספר ולהגיד. ואף במחלה שלא צריך לקחת בה תרופה או כדור, צריך לדבר עליה ולשטוח את הסיפור (חוט שני פרק ז' סוף ס"ק א' עמ' תע"ג).

ויהי רצון מלפני בורא עולם, שיזכו הרווקים כולם, למצוא את זיווגם משורש נשמתם. אמן כן יהי רצון.

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון
בטל: 077-2222-069 (שלוחה 3 ואחר כך הקש 1).

שאל את הרב הרב נריה ברבי ראש "ענפים בהלכה" *2381

מזגן שאמור להידלק ע"י שעון שבת בעוד כחצי שעה, ואני רוצה שהוא לא ידלק כלל, האם מותר לעשות כן בשבת ע"י הורדת הזיזים?

כל המשכת מצב קיים מותרת ע"י שעון שבת, דהיינו שאם המזגן מכובה מותר להאריך את מצב הכיבוי, וכן להיפך באופן שהמזגן דולק, אבל אם הוא מכובה ורוצה להקדים את הדלקתו אסור. וצריך לעשות תנאי פעם בשנה שאם ירצה יוכל להאריך המצב הקיים ע"י הוספת או הורדת זיזים משום מוקצה. (שו"ת יביע אומר ח"ג סי' חי. הליכות עולם ח"ד עמ' עב. שו"ת אוצרות יוסף חלק יז סי' ג).

האם מותר לקנות ירקות ביום ראשון באופן שיש חשש שנקטפו בשבת?

אם הוא ספק מתי נקטפו מותר. אבל אם בוודאי נקטפו בשבת, והם רגילים לעשות כן בקביעות אסור. ואם אינם רגילים לעשות כן בקביעות, אף שבוודאי נקטפו בשבת יש להקל. ומכל מקום אם על ידי שימנעו מלקנות פירות וירקות שנקטפו בשבת הדבר יגרור לסוחרים שלא לעשות כן, ראוי שלא לקנות. (ש"ע סי' שיח סעיף א. מנחת אהבה ח"א עמ' תקצט. ילקו"י שבת ח"ג עמ' קה).

אדם שעבר תאונת דרכים וניצל בנס, האם צריך לברך שעשה לי נס במקום הזה בכל פעם שעובר באותו מקום?

לדעת הרבה מהפוסקים אינו מברך אלא על נס שיוצא מגדר הטבע, כגון שהיה הולך במדבר והיה צמא מאוד ונברא לו מעיין. ולכן במקרה הנ"ל יש לברר האם ע"פ הטבע יש דרך להינצל בתאונה כזו, כגון אם ניצל ע"י כריות האוויר שברכב או שהפגיעה היתה בזווית שהחלישה את עוצמת המכה, אף על פי שצריך להודות לה' יתברך, מכל מקום אינו מברך שעשה לי נס. וגם בנס היוצא מגדר הטבע אינו מברך אלא אחת לשלושים יום. (ש"ע סי' ריח סעיף ט. משנ"ב שם סק"ל. שו"ת איש מצליח כרך ג עמ' מב).

האם מותר לקנות חפצים ממכירה פומבית של ההוצאה לפועל?

אסור לקנות מאותה מכירה פומבית. (שו"ת יחיה דעת ח"ה סי' סד, גליונות וציונים ליהו"ד. שו"ת ציץ אליעזר חלק טז סי' מטו אות יד).

ענפים

מהרו להרשם >>>

03-8000-770

ישיבה לבחורים מתחזקים

גולאי 20-27

בראשות הרב יגאל כהן

בניין חדש ומפואר ארוחות מפנקות צוות חם ואוהב

ביחד נלמד תורה עם דרך ארץ ואהבת ישראל!

לגימות של השראה הרב יצחק פנגר ענווה ופרגון אמיתי

פרשת ויחי, חותמת את ספר בראשית. יעקב אבינו, לפני שנפטר, מברך את ילדיו. אחת הברכות המפורסמות ביותר הינה דווקא הברכה שיוצאת בעקבות מנשה ואפרים, בניו של יוסף. "ישמך אלוקים כאפרים וכמנשה". מביא רש"י שמאז ועד היום, כשרוצים לברך את הבנים, מברכים אותם בברכה הזו - "ישמך אלוקים כאפרים וכמנשה". מדוע דווקא הם נבחרו, שבהם יברכו את הילדים לדורות? למה לא מברכים - ישמך אלוקים כראובן ושמעון, או כל שבט אחר? מדוע דווקא מנשה ואפרים, מה מיוחד בהם?

ישנן סיבות רבות, אך אני רוצה לשתף אתכם בסיבה אחת שראיתי בספר "אגרא דכלה", שאותו כתב רבי צבי אלימלך מדינוב זצ"ל, מגדולי החסידות.

הבה נחזור לאותם רגעים היסטוריים. יעקב חולה את חוליו האחרון, ויוסף מגיע אליו עם שני בניו. יעקב יושב על המיטה. הוא כבר לא רואה היטב, ולכן מבקש מיוסף לקרב את שני הבנים אליו, על מנת שיברכם. יוסף מכוון את מנשה הבכור לעבר צד ימין (שנחשב לצד החשוב יותר) של יעקב, ואת אפרים, הבן הצעיר, לכיוון צד שמאל של יעקב. אך יעקב משכל את ידי, ומניח את יד ימין, החשובה יותר, על ראש אפרים הצעיר, ואת יד שמאל על ראש מנשה הבכור. הסיבות כרגע לא חשובות. מה שהתגלה פה, מביא בספר אגרא דכלה - היו מידות אופי מדהימות של שני אחים. וכך הוא כותב: "ראה באפרים שלא התגאה בטובה, ובמנשה שלא נתקנא. על כן בירכם יעקב 'בן יברך ישראל', בהם ודווקא בהם יברכו כל ישראל".

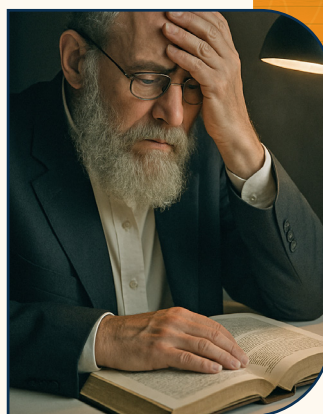
בשפה שלנו - אפרים הצעיר לא עף על עצמו, נתן מרפקיה למנשה ואמר "אחי, קבל, סבא שם את יד ימין שלו עלי, אני אלוף העולם...". ולעומתו מנשה, האח הבכור, לא התקנא, ואמר לעצמו, כמובן בשפה שלנו, "איזו חוצפה, סבא כנראה לא מכיר במעלותי, תעזבו אתכם, צדק זה רק כוכב...". להיפך. אפרים לא התגאה, אלא שמר על צניעות וענווה, ומנשה לא התקנא, אלא פרגן לאחיו.

את זה אנו רוצים לאחל לילדים שלנו, ולכולם - שנדע לשמור על ענווה גם כשאנו מצליחים, ולדעת לפרגן לשני גם אם הוא מצליח יותר מאתנו

■ "הענווה אינה קטנות האדם, אלא גדלות הנשמה".

סיפורו של רב "לב של רב"

אני, רב קהילה כבר חמש עשרה שנה. מעביר שיעורים, פוסק הלכות, משיא זוגות, מנחם אבלים.

ידעתי להתמודד עם הרבה כאבים של אחרים, אבל לא צפיתי את הכאב שיבוא מתוכי. זה התחיל מהריק הפנימי.

הייתי יושב מול ספר פתוח, והמילים פשוט לא היו נכנסות. הייתי מדבר עם אנשים, אבל בלי לב. הייתי עונה לשאלות בהלכה אבל כל כולי בתוך ענן של עייפות. זה לא קרה ביום אחד, אבל יום אחד פשוט שמתי לב: "אני עייף לא רק בגוף אלא בנשמה".

ואז באה המכה: אחד מבני הקהילה אדם חשוב, אמר לי בשקט אחרי השיעור: "כבוד הרב, נראה שאתה לא איתנו כבר כמה זמן". הוא לא אמר את זה בכעס. להפך, ברחמים. וזה היה כמו פטיש בלב כי זה היה נכון. הלכתי הביתה, לא הצלחתי לישון. מחשבות התרוצצו לי בראש, אני באמת צריך לפרוש. אולי נגמר לי הכח. הסתובבתי בחדר כמו אריה בכלוב. ובאיזשהו רגע, בלי לתכנן, פשוט התיישבתי ליד ארון הקודש שבסלון, ופתחתי את התהילים. "קרוב ה' לנשברי לב...". המילים פגעו בי. פתחתי שוב, בפרק אחר: "לבי חלל בקרבי". זה בדיוק מה שהרגשתי - לב חלול. ריק. עייף. אבל המשכתי לקרוא, בלי לחשוב, רק כאב. ופתאום, באמצע הפסוקים, התחלתי לבכות. לא כמו רב, כמו ילד... כמו נשמה שאבדה לה הדרך.

ואז - משהו השתחרר. לא הכל נפתר. אבל בפנים - נפתח שוב איזה מקום. הבנתי: אני לא לבד. גם רב צריך חיזוק. גם רב מותר לו להתעייף.

למחרת, בשיעור, לא דיברתי חידושי תורה, דיברתי אמת, שיתפתי אותם. אמרתי: "גם אני עובר ימים קשים. אבל אני מאמין שהקב"ה איתי גם כשאין לי לומר". הם שתקו. הקשיבו. כמה מהם אפילו בכו. מאז - לא חזרתי להיות "הרב של פעם". אלא הייתי הרב של עכשיו. עם לב שנשבר ונבנה מחדש.

מיועד לגברים ולנערים
שמחפשים להכניס משמעות לערב
שלהם בדרך ייחודית ומרגשת.

להרשמה שלחו ווטסאפ למספר >

055-8837733

פעילות לילדים
הילדים נהנים בחדר הסמוך
בזמן שאתה משקיע בלימוד

ארוחת ערב מפנקת
אחרי יום עבודה
מגיע לך להתפנק.

לימוד תורה
אחד על אחד
בקצב שלך ובאווירה מרוממת

חלמת על חברותא אישית בקצב שלך?

פרויקט "ענפים" עם כל הפינוקים בשבילך!

מי אתה?

מהעולם החיצון, באותה תחושה שאין יום ואין לילה, אין זמן ואין שעון, (ובדרך אגב אמר, שדווקא שם יש את הכי הרבה זמן לחשוב, לדבר עם עצמך, להכיר בעצמך על עצמך דברים שלא הכרת, את כח ההישרדות והרצון האין סופי לחיות, את הרצון הבלתי נלאה להישאר שפוי, ושם, במקום שאין בעצם עם מי לדבר, בנקודה הזאת, בשקט החשוך, לאחר כל כך הרבה זמן זה הגיע). הוא נכנס אותו מחבל בן בליעל. בדרך כלל היה זה בעבור מכות נמרצות, או קללות השפלות וגידופים, אבל הפעם זה היה שונה בתכלית, הוא כיוון את הנשק לעבר ראשי כשקנה הרובה מופנה לעבר מצחי ושאל: מי אתה? עניתי את שמי תוך כדי שאני רועד מפחד. ובטוח הייתי שאלו הן השניות האחרונות של חיי.

חזר ושאל תוך כדי שהרים את קולו: מי אתה??? עניתי הפעם את שמי המלא בתקווה שהפעם אמלא את דרישתו, תוך שאני מגמגם, רועד ובוכה.

חזר הוא תוך כדי צעקות המרעידות את קירות החושך, בו בזמן שידיי על ההדק ועיניו מוריקות שנאה וזעם, ושאל שוב בטון מרעיד ומחריד: מי אתה????!!

הפעם עניתי מתוך פחד אימה והסכמה למוות המגיע, ללא כוחות... ובחיל ורעדה הפעם עניתי לא רק את שמי המלא אלא גם את מקורי הישראלי, את מקום מגוריי, את גילי, את מוצא הוריי ומה עוד...????? ומה עוד אפשר לענות על השאלה 'מי-א-ת-ה'????!!

ואז פנה אליי אותו אכזר מרושע ואמר: אינך יודע מי אתה????!! והרי אתה נמצא פה איתנו, שבוי, חטוף, אסיר, ואינך יודע מי אתה????!! בלעג ובצחוק אמר: אתה פה יא יהוד רק בגלל דבר אחד!! לא שאתה א' ולא

פגשתי אותו, את שורד השבי. פירפורים בלבי היו לא מעט לקראת המפגש הרגשי הכל כך שונה. א'... היה מאוד מופנם, שקט, מכונס בתוך עצמו, בלי מילים, חיוך מאופק וראש מורכן. כן, לפעמים ה'ללא מילים' הללו מדברות הרבה יותר מאשר המילים עצמם, תנועות הגוף אמרו הרבה יותר ממילים. השקט הזה... שקט.

איך וכיצד אפשר לפתח את השיחה איתו, עם א'? מה נשמע...? מה קורה...? מה העניינים...? מה המצב אחי...? האם כך תפנה לאדם שהיה שבוי כל כך הרבה ימים בלילות במנהרות החושך? מה... מה בדיוק תגיד, מה תשאל, מה...??? איך בדיוק מתחילים שיחה???

גם אני ישבתי בשקט, לא ידעתי מה לומר, איך ומה לפתח את השיחה. ולאחר כמה דקות של שקט ומבטים זה אל זה בלבון של העיניים החלטתי לשבור שתיקה ולבקש...

תגיד אמרתי, ספר לי משהו, משהו מיוחד, ולא מצד סתם סקרנות שבתוכי בכדי לדעת עוד סיפור מצמרר ומיוחד, אלא לשמוע את מה שיש לאחד שכמוך, שעבר בוודאי כל כך הרבה, ממקום שאוכל לספר לאחרים, להפיץ, אולי גם לחזק במשהו או משהו, מי יודע?

א' שתק, חשב, ולאחר כמה דקות של שקט שנראה כמו נצח פתח פיו ואמר: "אתה יודע, שם בחושך, במנהרות הספוגות בריח התחב והעובש, החשוכות והעמוקות, שם, באי הבדידות הנצחי, בניתוק המוחלט

הלימוד היומי

5 דקות של לימוד יומי מלא בהשראה
ליום מוצלח מאת הרב יצחק כהן לגברים ולנשים

הזמינו עכשיו
לכל חודש הביתה
03-8000-770

שפה קלה
ופשוטה

מתנה לחיים
מאשרים

קצר
וחזק

לגדל בחוכמה

הרב משה פינטו
ראש ישיבות 'פאר משה'
ורב שכונות צפון פ"ת

הברכה הנצחית של אפרים ומנשה

בפרשה מסופר אודות יעקב אבינו אשר מבקש לברך את בניו של יוסף, אפרים ומנשה. הוא לא רק מברך אותם, אלא מעלה אותם למדרגת שבטים: "כִּנְאוֹבָן וְשִׁמְעוֹן יִהְיוּ לִי" (מח, ה).

יש להתבונן. אפרים ומנשה אינם ילדים שגדלו ב"אוהלי שם ועבר" או באווירה המחכים של ארץ כנען-ישראל, תחת השגחתו הישירה של הסבא קדישא יעקב אבינו ע"ה. אלא הם היו "ילידי מצרים". הם נולדו וגדלו בארמונו של פרעה, בלב "ערוות הארץ", המרכז העולמי של טומאה, עבודה זרה ופריצות. אביהם, יוסף, הוא המשנה למלך, דמות פוליטית רמת-דרג, העסוק יום ולילה בניהול אימפריה.

כיצד, בסביבה כה עוינת רוחנית, הצליח יוסף הצדיק לגדל שני ילדים שהם לא רק "בסדר", אלא שהם קודש קודשים, הראויים להפוך לשבטי י-ה, עד שיעקב אבינו רואה בהם את ההמשך הישיר לשבטים שנולדו בקדושה?

כאשר יוסף מביא את בניו ליעקב, נאמר "וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר: מִי אֵלֶּה?" (מח, ח). רש"י מביא את המדרש שיעקב "ביקש לברכם ונסתלקה ממנו שכניה, לפי שעתידי ירבעם ואחאב לצאת מאפרים, ויהוא ובניו ממנשה". יעקב ראה ברוח קדשו את הפסולת העתידה לצאת מהם, וחשש.

תשובתו של יוסף הייתה "וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אָבִיו: בְּנֵי הֵם אֲשֶׁר נָתַן לִי אֱלֹהִים בְּזָה". מהו ה"בְּזָה"? אומר רש"י: "הראה לו שטר אירוסין ושטר כתובה".

זהו יסוד היסודות. יוסף לא אמר לאביו "אבי אל תדאג, הם ילדים טובים". אלא הראה לו שגם "בְּזָה" - בתוך מצרים, בתוך הארמון - הבית שלו התנהל על פי קדושה וטהרה צרופה. הוא הקים את ביתו לא כ"נסדך מצרי" אלא כבנו של יעקב. הוא לא התפשר על קוצו של יו"ד. גם כאשר נשא אשה הוא נשא עם כל דקדוקי ההלכה להקים בית על טהרת הקודש, הוא הבין שהדרך היחידה לגדל ילדים טהורים בסביבה זרה היא על ידי בניית "חומות של קדושה" וניהול הבית על פי ההלכה והמסורה ללא שום ויתור.

זוהי הברכה הגדולה ביותר שזכינו בה לדורות, אשר נקבעה כנוסח הברכה הרשמי לכל ילד בישראל: "בְּךָ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יִשְׁמְךָ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה". ויש להתבונן, מדוע דווקא כאפרים וכמנשה, ולא כשאר השבטים הקדושים, כראובן או יהודה?

אלא שכאן טמון המסר הנצחי לכל הורה: הברכה השלמה אינה רק לגדל ילדים טובים ב"חממה" רוחנית, אלא לזכות לבנים אשר גם אם יגדלו בכורח המציאות בלב סביבה זרה ועוינת, ב"ארמון פרעה" של הדור - מקום של אנטי-תורה וקדושה - הם יישארו איתנים בשלמותם, בתמימותם ובדבקותם במסורת אבותם.

שם המשפחה וגם לא הישראליות שלך ומה קשר למוצא הורייך ומקום מגוריך, אתה פה שבוי אצלנו רק בגלל שאתה יהודי!!!! ואתה היהודי אינך יודע מי אתה??!! טיפש אתה אמר, צחק צחוק מלגלג ומבזה ויצא מהמקום והשאיר אותי בשקט שדיבר אליי, בשקט שאף פעם לא חשבתי שיש לו קול קורא...

אכן, שבוי הייתי כל ימי חיי, שבוי במנהרה חשוכה שמנעה ממני לדעת מי אני, ורק שם בחושך, בשקט ובנייתוק מחיי העולם החיצון התחלתי לחשוב באמת מי אני, מה היא היהדות שכל כך נסתרה ממני ונלקחה ממני, מי היא אותה יהדות שאותו רוצח אכזרי ומרושע יודע שאני איני יודע??!!

וכאן, בנקודה הזו, מתוך הצחוק המלגלג של אותו נבזה שבאדם, אותה משמעות של היהודי שהוא יודע, מכיר ומחשיב, אותה היהדות שאני לא! התחלתי את החיפוש, התחלתי לדבר עם מי שאינני מכיר, את מי שאולי הסתירו ממני, את מי ששמעתי עליו כמה פעמים, אמר א'... כן, שם בחושך הנורא, עמוק עמוק תחת מעבה האדמה, מתוך השקט הנורא, שם, ורק שם דיברנו בפעם הראשונה!!!

אלוקים אתה שם? בשבילי? רואה אותי? שומע אותי?... שאלות על גבי שאלות עלו במוחי, בקשות, תפילות ובעצם מה לא? האתגר שעמו צריכים אנו להתמודד הוא הצורך לדעת מי אנו באמת ומהי תכלית חיינו. מסע גילוי עצמי זה אינו משימה פשוטה. כמה מצער שאדם אינו מכיר בחסרונותיו, אך מצער פי כמה שאין אדם מכיר את מעלותיו, את זהותו, את שורשיו, את יהדותו.

תכנים

חינוכיים לילדים

סדרות האנימציה של "ענפים" מעניקות מסר משמעותי
כזה שכל הורה יכול להרגיש בטוח.

ומפתחות
אינטליגנציה רגשית

מעשירות
את הידע

מעבירות
ערכים

חפשו בגוגל
"ענפים לילדים"
ותהנו מצפיה קסומה

לחיות באמונה השנה שלפני

הרבנית
מיטל דאודי
מרצה וסופרת

לפני זמן מה שמעתי על ניסיון חיסול בעולם הפשע. אמרתי לבעלי הי"ו: "איזה מסכנים הם... איך הם חיים! בכל רגע נתון בחיים שלהם הם חיים בפחד, בסכנה, כל רגע מישוהו יכול להיכנס אליהם הביתה ולהרוג אותם!". אחרי שאלפי מחבלים נכנסו לשטח ישראל וחדרו למאות בתים, רצחו, שרפו, התעללו, בזו וחטפו - פתאום אנשים רבים מצאו את עצמם בדיוק באותה הרגשה של ההוא ממשפחת הפשע שכל רגע יכולים להגיע ולהרוג אותו! מי היה מאמין שעם ישראל יגיע למצב כזה של חרדה כללית לה שותפה כמעט המדינה כולה שמא יגיע מישוהו אלינו הביתה ויהרוג אותנו ח"ו! איך הגענו למצב שאנו חיים כמו גדולי משפחות הפשע? שאנו מרגישים צורך להתמגן? שאם היינו יכולים היינו שוכרים שומר ראש ממוש לכל אחד מבני המשפחה... איך הגענו לזה?

כשאדם הוא חלק ממשפחת פשע ונכנס למצב בו כל רגע יכולים לפגוע בו, זה בעקבות מעשים שהוא עשה. זה לא שבוקר אחד קמו ובחרו אדם זר באקראי והתחילו לרדוף אותו... הוא עשה משהו שגרם לכך שיחפשו אותו וירצו לחסל אותו, הוא עשה מעשה לא טוב ועכשיו מחפשים אותו. מי מחפש אותו? משפחות פשע אחרות... הם כל הזמן במלחמה ביניהם.

ההתנהלות שלנו במדינה בשנה שקדמה לטבח הנורא הייתה מאוד דומה להתנהלות של משפחות פשע. נלחמנו בכל כוחנו כדי להביס את הצד השני, שחושב אחרת ממני, כל אחד רצה לקחת חלק גדול יותר מהעוגה, שנאת החינם חגגה ברחובות, ברשתות החברתיות וגם בלב שלנו. כמה לשון

הרע דיברנו בשנה האחרונה? אני מרגישה בושה נוראית רק מלהעלות את הנושא... לא מבינים שאלה החיים שלנו. מצלמים ומקליטים אותנו 24/7 ויבוא יום שאתן דין וחשבון על כל רגע, על כל מעשה, על כל מילה, על כל מחשבה! על כל כוונה! אז כשאני יודעת את זה, יש לי בושה נוראית! איך התנהגנו! איך נבנתה שנאה תהומית כזאת ופירוד נורא בינינו! והלשון הרע... הלשון היא איבר שאין בו עצמות אמנם... אך היא חדה ומסוכנת כמו חרב! הלשון שלנו יכולה להרוג - "חיים ומוות ביד הלשון!"

התנהלנו כמו משפחות פשע כפשוטו. אהבת החינם כמעט נעלמה לגמרי. הייתה פה מלחמת אחים ברחובות והגיע הרגע בו זה היה חייב להיגמר.

וזה נגמר. זה נגמר באותו טבח נורא שעברנו.

הטבח שהציל אותנו מעצמנו.

נוצרה פה אחדות שאף אחד לא היה מאמין שנגיע אליה, גם לא בעוד 100 שנים! היינו רחוקים שנות אור מלהיות מאוחדים ואוהבים ויום אחד הצליח לעשות מה ששום דבר אחר לא יכל לעשות מלבדנו... ומאחר ואנחנו לא עשינו את זה בעצמנו, עשו את זה עבורנו.

וזה כאב. זה שבר אותנו.

אבל אז התחלנו להדביק את השברים ולחבר מחדש את עם ישראל.

האם נשכיל לזכור?

את הטבח הנורא הזה לא נשכח לעולם. העם היהודי לא ישכח. כמו שהשואה חרוטה לנצח כמספר על ידיהם של הניצולים וחרוטה כצלכת בלב כל אחד מאיתנו, גם אם לא היינו שם, כך הטבח הנוראי הזה יזכר לדיראון עולם, חרוט כצלכת בתוך לבנו.

אך האם נשכיל לזכור מה הביא אותנו לשם?

האם נזכור לאן זה לקח אותנו?

את הימים האלה של האחדות, של הנתינה, של השלום בינינו, את הימים האלה בהם הפכנו להיות סוף סוף ראויים להיקרא 'הילדים של המלך' - האם נזכור את זה גם כשהמלחמה תיגמר? האם נזכור שמלחמת האחים שהייתה בינינו הייתה ודאי חלק בלתי נפרד ממה שקרה לנו?

אנחנו הרי ננצח בע"ה, עם ישראל תמיד מנצח! אבל מה יהיה פה לאחר מכן? נחזור כל אחד לענייניו, לשגרה שלו, לעבודה שלו, הילדים יחזרו למסגרות, לפקקים בכבישים, לתורים בסופרמרקט ובבנק, מה יקרה אז? האם נשכח את כל מה שעברנו וניתן להרגל המחשבותי לשלוט בנו ולהחזיר אותנו למקום בו היינו לפני הטבח? אחד הדברים המסוכנים ביותר שיש לאדם זה ההרגל! האם שוב אחשוב על יהודי אחר דברים לא טובים? האם שוב יהודי שדעותיו שונות משלי או אורח חייו שונה משלי - ישוב להיות אויב שלי? או שנישאר אחים למרות הכל?

כל אחד מאיתנו צריך לנצל את התקופה הזאת לחשבון נפש. אבל לא רק את התקופה הזאת. כל הזמן. אדם שירגיל את עצמו בסוף כל יום לעשות חשבון נפש על היום שעבר, ודאי יהפוך בהכרח בכל יום להיות אדם טוב יותר ממי שהוא היה אתמול. לא סתם אנחנו עומדים ואומרים וידוי בקריאת שמע שעל המיטה לפני שאנחנו נכנסים לישון, היודי הזה אמור לגרום לנו לעשות חשבון נפש על מה שדורש תיקון, על מה שקלקלתי ועל מה שעליי לתקן.

תיקון לוקח זמן.

נשים בהלכה

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

האם קיים איסור בישול על ידי פלאטה?

אסור לבשל בשבת מאכל שלא בושל מערב שבת, גם אם היא עושה כן על ידי הפלאטה, או כל אמצעי חשמלי אחר, כגון מזלג חשמלי, מיקרוגל, תנור וכדומה - וגם אם הם הופעלו מערב שבת, אסור לבשל בהם בשבת, כיון שהמאכל מתבשל על ידי החום, והרי זה בישול גמור.

האם מותר בשבת לבשל ירקות שנאכלים גם כשהם חיים?

אסור לבשל בשבת ירקות שאינם מבושלים אפילו שרגילים לאוכלם כשהם חיים, כמו עגבנייה או גזר. והסיבה לכך היא כיון שעצם השינוי שחל במאכל על ידי החום - זה נחשב כמלאכת מבשל, ואין זה משנה אם הירק היה ראוי לאכילה גם בצורתו הטבעית.

סידור "יגל ליבי" עם אימרות חיזוק של מו"ר הרב יגאל כהן שליט"א

רק ב 50 ₪ בלבד!!!

לרכישה
הכנסו לאתר "יביע אומר"
או חייגו
03-8000-770

יגל ליבי
ביטחונותך

לאשת חיל

נופית משולם
מחברת הספר
"תוכו רצוף אהבה"

לא כל הנוצץ זהב

ישנן שחזרו בתשובה, או שתמיד היו שם, ונתקלו בדרך באנשים שלא תמיד מייצגים את דרכו של ה' בצורה מיטבית, בלשון המעטה. לפעמים הם נראים חזותית כמו כולם, אך לא תמיד דרכם היא דרך התורה. זה קשה לכתוב ועוד יותר קשה להיתקל, אך יש מקרים מעולם.

פתאום מגלים שלא כל הנוצץ זהב, ולעיתים ההבנה הזו, גורמת לנפילה... לקושי, לשאלות ותהיות... למה ככה? זה מה שעולם התורה מציע? אז אולי אני לא רוצה להיות חלק מזה חס ושלום?... כמעט כל מי שחזרה בתשובה יכולה להבין על מה מדובר, שבתחילה חשבה שכולם קדושי עליון ופתאום קלטה, שמדובר באנשים. מציאותיים. עם קשיים ונפילות, מעידות וחטונות. הבעיה היא שזה כל כך משפיע עלינו, שכשנתקלים במקרה כזה, הוא יכול להפיל אותנו רוחנית ולהרחיק אותנו מהטוב האמיתי. ולכן, ברגעים כאלו תמיד - נזכור שהחשוב ביותר הוא - שה' מנהל את העולם! מעל כל האנשים, העופות והשרצים - יש אחד יחיד ומיוחד.

בורא כל העולם. הוא העושה הכל. הוא מנהיג. ומחיה. הוא המושלם. הברואים שלו לא. אנחנו בני אדם, כולנו לפעמים עושים טעויות. מה האופציות במקרה כזה? לעזוב הכל? הרי ידוע שהבלי העולם הזה אינם מובילים לשום שמחה וסיפוק אמיתי בעולם הזה ובבא, אלא רק הנאה רגעית ומדומה. לפעמים מספיק אדם אחד שהערכנו מאוד, ותפסנו אותו על שקר או לשון הרע, ורק זה בלבד יכול לרסק אתנו ולהכליל את כל עולם התורה, ולהכניס אותנו לסימני שאלה גדולים. אך נדע שאף אדם, גדול ככל שיהיה, לא חף מיצר הרע. אדרבה, ככל שאדם גדול יותר, יצרו גדול ממנו, והתנהגותו לא קובעת על כלל ציבור שומרי התורה והמצוות.

יש לנו את בורא עולם, והוא תכלית הטוב, תכלית ההוד וההדר, האור אינסופי שאין בו טעויות. אין בו בלבולים. אצלו הכל מדויק ומדוקדק, הכל מושלם. וגם זה ניסיון ממנו, שנדע ונזכור להישען עליו בלבד, להאמין בו ולא לשכוח שכולם הם רק שליחים שלו יתברך. נתפלל כולנו שנזכה להיבדק בצדיקי אמת, ברבנים יראי ה' אמיתיים המוסמכים על ידי גדולי הדור, שעושים קידוש ה' באמת, ויקרבו אותנו לבורא עולם ותורתו. שבת שמחה!

תאיר ארץ

מזכרת הרבנים
התאיר גולן

השפעה מתחילה מהבית

בפרשתינו מספרת התורה על הברכות שברך יעקב אבינו את בניו של יוסף- אפרים ומנשה, ואשר בברכות אלה משתמש כל אב בישראל כאשר רוצה לברך את בניו: "ישימך אלוקים כאפרים וכמנשה". ונשאלת השאלה: מה מיוחד באפרים ומנשה? למה לא מתברכים באחד מהבנים של יעקב- השבטים הקדושים או כאחד משאר נכדיו? והתשובה הגדולה, כמו שאומר הרב יורם אברג'ל זע"א, כי כל בניו של יעקב אבינו גדלו בביתו הקדוש ובביתו של סבם הקדוש יצחק אבינו. הם היו מוקפים בסביבה טובה וקיבלו שפע רוחני גדול מאוד. על כן, אין זה פלא שהגיעו לדרגת קדושה גדולה. לעומת זאת, אפרים ומנשה גדלו במצרים שהייתה מלאה בכל סוגי הטומאות בעולם. הסביבה שבה הם גדלו היתה רחוקה מכל סממן של קדושה ותורה, ולמרות הכל, הם שמרו על קדושתם במסירות נפש של ממש והצליחו להגיע לפסגות עצומות בדרגות הקדושה, ודבר זה הוא פלא! לכן זכו להערכה מיוחדת אצל יעקב יותר מכל שאר בניו ונכדיו הקדושים, עד כדי שהשאר

יעקב צוואה לדורי דורות, שכל אב יברך את בנו בברכת אפרים ומנשה, כי בכך רצה לתת חוזק ועוצמה לכל ישראל, שישמרו על קדושתם בכל מקום ובכל זמן ובכל מצב שבעולם ולא יתפתו ללכת אחר הרוחות הזרות הנושבות ברחוב.

מאפרים ומנשה אנחנו לומדות, שקדושת הילדים לא תלויה במצב הרוחני של העיר או השכונה בה מתגוררים, אלא בעיקר במצב הרוחני ששורר בבית פנימה! הנהגות הקדושה של ההורים משמשים כחומה המגנה על קדושת הילדים ושומרת עליהם שלא תחדור אליהם שום השפעה זרה. במילים אחרות, ברחוב אולי ממשיכים להתקלקל, אך לא מתחילים להתקלקל... הסדק מתחיל בבית ודרכו יכולות להיכנס השפעות זרות מהרחוב. אז יחד עם ההשתדלות לשמור על קדושת הבית, נתפלל כהורים אל ה' יתברך שישמור על קדושת בניו ובנותינו במשך כל ימי חייהם. נכון שלפעמים לשמור על קדושת הבית מצריך מאיתנו ויתורים, לפעמים אפילו צריך ממש לצאת מאזור הנוחות שלנו, אבל כדי לגדל את הנשמות הטהורות שזכינו לקבל מאיתנו יתברך, צריך השתדלות ומסירות נפש של ממש. ישימים אלוקים כאפרים וכמנשה, אמון! שבת שלום!

קדושה

ארגון "ענפים", בנשיאות הרב יגאל כהן שליט"א
מזמין אותך לקחת חלק במיזם מרגש
של קירוב לבבות
שיחת טלפון שבועית בהתנדבות
עם בנות שמחפשות להתחזק

📞 | בזמן הפנוי | 🏠 | בבית
📧 | מתאים | 📅 | לל | 📞 | 03-8000-770

לפרטים והתנדבות <
03-8000-770

הרב יעקב עמר
ראש ישיבת 'שלום
רב' באשדוד

מפנקסו של מחנך

"אל תהיה צודק תהיה חכם"

כולנו מכירים את הכותרת: 'אל תהיה צודק תהיה חכם', זהו משפט שאומרים אותו בדרך כלל בכביש, והוא נכון לכל מערכת החינוך. המשפט עוסק כאשר אני נוסע בכביש ברמזור ירוק ובא מולי במהירות מופרזת נהג שמתכנן לעבור ברמזור אדום, הרי ברור לכל בר דעת שאעצור ועל אף שאני צודק במאת האחוזים, משום שהנני חפץ בחיים... 'חכם' ולא אאבד את גופי ונפשי.

אם אתם ההורים צודקים והילד שלכם צודק וטוען שפגעו בו ועשו לו וכו' וזה אמת ויציב, אבל האם שווה לעמוד כנגד ההנהלה, ולומר בקול רם אנחנו צודקים ורוצים 'צדק'.

בפרשת השבוע יעקב אבינו אוסף את בניו וכל אחד מקבל מסר לאישיות שלו ולדרך שלו בעבר ובהווה ובעתיד.

וכשיעקב אבינו פונה לשמעון ולוי הוא אומר להם: "כי באפם הרגו איש... ארור אפם כי עז", זה עוסק בהריגת אנשי שכם, הוא לא אמר שהם טועים ולא צודקים, נחזור אחורה למה שהוא אמר להם באותו המעמד: "עכרתם אותי להבאישי ביושבי הארץ". יעקב אבינו מודגש - אל תהיו צודקים תהיו חכמים. תראו את העתיד, לפעמים הנזק האחר שיהיה שם הוא גדול יותר מסוכן יותר.

אנחנו כהורים מאד אוהבים את הילדים שלנו, ולפעמים מתוך זה אנו טועים בשיקול הדעת מול המערכת הממסדית של הילד.

לכן נשתדל לחשוב איך ומה לדבר ומה לומר לא לומר.

והייתי רוצה לסיים את המאמר דווקא בדרך שונה.

אנשים חושבים שאם הם הורים אז מותר להם לעשות הכל מול הילד, לנעוץ עליו להעיר לו ולפעמים אף לפגוע בו, אבל כשמחנך עושה אחוזים קטנים ממה שעושים ההורים, מיד הם כועסים, איך יתכן? וטוענים ההורים שאסור לו להיות מחנך...

אני לא בא להצדיק את המחנך, אני בדיוק הפוך רוצה לקחת את זה אלינו כהורים.

אולי צריך לקחת לכם את תעודת ההורות... למה לא תעשו בדק בית אצלכם, במה אנחנו נגועים האם אנחנו מתוקנים, האם לנו מותר??? וכי בגלל שהוא הילד שלנו אז מותר לנו...???

יהי רצון שלא נכשל אכ"ר.

אומנות האהבה

הרב רפאל אוהיון רב קהילת
'משכנות התורה', מרצה ומטפל

האוזניים של הלב

"אמרתי לה אלף פעמים שאני אוהב אותה, אבל היא עדיין לא מרגישה!"

בסוף פרשת ויחי, האחים חוששים שיוסף ינקום בהם אחרי מות אביהם יעקב. הם שולחים אליו הודעה ומתחננים לסליחה. מה יוסף עושה? "וַיִּנָּחֵם אוֹתָם וַיְדַבֵּר עִלְיָם" - הוא נוחם אותם ודיבר על לבם.

למה התורה צריכה להגיד את שני הדברים? הרי אם הוא דיבר על לבם, ברור שהוא נוחם אותם!

כי יש הבדל עצום בין לדבר "אליהם" לבין לדבר "על לבם".

אתה יכול לומר לאשה שלך מאה פעמים "אני אוהב אותך" - אבל אם זה לא בשפה שהלב שלה מבין, זה לא מגיע. את יכולה להגיד לבעל שלך כל יום "אני מעריכה אותך" - אבל אם זה לא בשפה שהלב שלו מבין, הוא לא מרגיש.

יוסף לא סתם אמר לאחים "הכל בסדר, אני סולח לכם". הוא דיבר בשפה שהלב שלהם מבין. הוא הבין מה הם צריכים לשמוע בדיוק כדי להרגיש רגועים.

אני זוכר זוג שהגיע ליעוץ. הבעל אמר בתסכול: "אני אומר לה כל הזמן שאני אוהב אותה! למה היא לא מרגישה?" התברר שהוא אומר את זה כל פעם בדרכו - בטלפון בין פגישות, "אהובתי, אני אוהב אותך, ביי". אבל מה היא באמת הייתה צריכה לשמוע? היא הייתה צריכה שישב איתה, יסתכל לה בעיניים, ויגיד לה למה הוא אוהב אותה. מה מיוחד בה. מה היא עושה שגורם לו להרגיש טוב.

הוא דיבר אליה. אבל לא דיבר על לבה.

או אשה שאמרה לבעל שלה כל יום "תודה שאתה עובד קשה". אבל הוא לא הרגיש מוערך. למה? כי הלב שלו לא צריך מילים של תודה - הוא צריך שהיא תראה לו שהיא שמה לב לפרטים הקטנים. שהיא מבינה כמה הוא מתאמץ. שהיא עושה משהו קטן שבבילוי שמראה שהיא חושבת עליו.

היא דיברה אליו. אבל לא דיברה על לבו.

"לדבר על הלב" זה לדעת מה בן הזוג שלך צריך לשמוע, לא מה אתה רוצה להגיד. זה לדבר בשפה שלו, לא בשפה שלך.

יוסף ידע את זה. ולכן הוא לא רק נוחם את האחים - הוא דיבר על לבם.

אם אתה רוצה שכן הזוג שלך ירגיש באמת, תפסיק לדבר אליו. תתחיל לדבר על לבו.

יש + מזל + לישראל

הרב אלדד נגר
מנהל רוחני בישיבת "יגל ליבי"

מזל גדי - הדרך לענווה

בני מזל זה (גדי) יש בהם רגשות חזקים, מצב של עצב ובדידות, ולעיתים רחוקות נמצא אצלם זמן של אושר שמחה, יש זמנים שמתרגז מיד מכל דבר שלא לרוחו, אדם חסר סבלנות ובא לידי כעס ועצבות.

והדרך להתמודד עם תחושות אלו של כעס ועצבות וכדומה, היא על ידי בעצם שמבינים את שורש העניין שגורם את תחושות אלו, ורבותינו בעלי המוסר מלמדים אותנו שהגורם לכעס ועצבות ברוב המקרים היא הגאווה, כשאדם מבין שהוא למעלה ממעלת חברו אז הוא מגיב למציאות בכעס או עצבות, דהיינו שכאשר עשה דבר שאינו לרוחו, אז הגאווה

גורמת להתקוממות שטוען כלפי השני מדוע אתה מעז לעשות נגד רצוני והרי אני חשוב ממך, ומי אתה בכלל שתעשה הפוך מרצוני, ואז נפגע מחברו וכשאדם נפגע הוא מגיב או בכעס או בעצבות, הם בעצם סימפטומים שונים לאותו גורם שזו הגאווה, שאדם מרגיש שכולם חייבים לו ולכן אין לו סבלנות לאחרים כי הוא מעליהם, ולכן מפרש רש"י בחומש במדבר (יב-ג) שעניו זה שפל וסבלן דהיינו שאינו מרגיש כגובה אלא שפל, שהאחרים גדולים ממנו ואז ממילא הוא סבלן שסובל את מה שקורה אלו, ומה שעושים לו סובביו ולא כועס או מתעצב חלילה.

והדרך להגיע לביטול הגאווה ולקנות ענווה זה על ידי אמונה שמבין שהוא מצד עצמו שום דבר אלא הכל מאיתו יתברך ברחמים, ולא מגיע לנו שום דבר אלא ה' ברחמיו נותן ועושה ולכן אין לי בכלל מה להרגיש יותר מאף אחד, וחלילה אם ארגיש יותר ממה שאין זה אלא שקר וה' יתברך משפיל גאים עדי ארץ ולכן לא כדאי להיות גאה ומאידך ה' יתברך מגביה שפלים עד מרום, כמה כיף ונעים לנצח את העצבות והכעס על יד מידת הענווה.

רב הדומה למלאך

ברחוב הראשי צעד אלעד לעבר חנות הספרים שאהב, כשלפתע הבחין בדמות מוכרת. היה זה רבי שמואל - מורו מכיתה ה', עם הלב האבהי והעיניים הטובות.

"הרב, אתה זוכר אותי?", אמר אלעד מאחורי גבו של רבי שמואל. הרב הסתובב אליו, חיך את חיוכו המוכר והשיב: "סליחה, אך אינני זוכר מי כבודו. אנא ספר לי, מי אתה?"

אלעד חיך ואמר: "זכיתי להיות תלמידך לפני שני עשורים, ואני רוצה להודות לך - שרק בזכותך נותרתי בתלם, ואף זכיתי לשמש כרב בעצמי".

ניכר שהרב התרגש מאוד. הוא ביקש לדעת כיצד גרם לו להצליח. "יום אחד נגנב שעון לאחד מילדי הכיתה", סיפר אלעד, "זוכר?"

רבי שמואל כיווץ את מצחו ואמר: "אכן, יש לי זיכרון מעורפל כזה. "ובכן", המשיך אלעד, "כאשר נודע לך שהשעון נגנב, חסת על כבודו של הגנב ולא דרשת שהוא יודה בגניבה, אלא במקום זאת הורית שכל חברי הכיתה יעמדו בשורה כדי שתוכל לערוך בדיקה בכיסיו כדי למצוא את השעון".

"כל כך נהגת ברגישות כלפי הגנב", התרגש אלעד, "שטרם תחילת הבדיקה דרשת מכל התלמידים לעצום את העיניים - כדי שאף אחד לא ידע בכיסו של מי נמצא השעון".

הרב חיך בביישנות. זה בהחלט היה אירוע מאתגר עבורו כמחנך. "ובכן", אמר אלעד והשפיל את מבטו, "אני הייתי הגנב... כאשר הגעת אלי, הוצאת את השעון מכיסי - אבל לא סיימת את הבדיקה, כדי שלא ידעו שנמצאה הגניבה ויפקחו את העיניים לראות מי הגנב. רק בתום הבדיקה הכרזת שנמצא השעון והשבת אותו לבעליו".

אלעד הביט בעיני הרב ואמר: "אפילו פעם אחת לא גערת בי ולא הוכחת אותי, ובזכות הרגישות שנהגת כלפיי ושמרת על כבודי, הבנתי מה רב אמיתי צריך לעשות, ושאפתי להידמות למידותיו".

הרב מחה דמעה נרגשת ואמר: "ראשית, אני גאה בך שלקחת אחריות על מעשיך, ובמקום לשקוע - בחרת להתעלות, וניכר עליך שהינך היום בן-עלייה. כל הכבוד".

"אבל תדע לך", המשיך רבי שמואל, "שאמנם עברו עשרים שנה מאותו מקרה, אבל לא מפני זה לא זיהיתי אותך - אלא מפני שגם אני עצמתי את עיניי כאשר ערכת את הבדיקה בכיסיהם, שלא אדע מי גנב את השעון וישתנה יחסי כלפיו לרעה..."

אלעד לא יכל לעצור את דמעותיו נוכח הרב הדומה למלאך שניצב מולו, ולימד אותו אהבת אדם מהי, ומוחנך אמיתי מי הוא.

זכרו, הכח האמיתי של חינוך הוא להרים - לא להוריד! ולפעמים הדרך ללמוד אחריות היא דווקא בשקט, בחכמה ועם המון חמלה.

תהיי אנשים טובים ותשפיעו טוב על הסובבים אתכם.

אתה או משה רבנו?

זה יכול להישמע מוזר, ואפילו חריג ומפתיע, אך שימו לב לידיעה מרתקת. אם חלילה יהודי נמצא בצרה גדולה, בה הוא פונה לבורא עולם ומבקש ישועה בבכיות ובכוונה גדולה על עניין מסוים הנחוץ לו מאד. נניח שאת הישועה לה הוא זקוק - הוא אמנם לא מקבל באותו הרגע, אך הוא מקבל הזדמנות נדירה: לבחור דמות אחת, גם מההיסטוריה של עם ישראל, שאותה דמות תופיע לפני כסא הכבוד ותבקש ותתפלל עבורו.

יתכן מאוד שהזדמנות שכזו, גדולה ועצומה יותר מאשר הישועה עצמה, שהרי הוא יכול לבקש כל צדיק שהיה בתקופות הקדושות של עם ישראל, שהוא בכבודו ובעצמו יזכיר את שמו ויפעל לישועתו המלאה.

הוא יוכל לבחור את הכהן הגדול, את התנאים, את גדולי ישראל שיברכו ויתפללו עליו - ואף את משה רבנו, המנהיג הגדול של עם ישראל, הוא יוכל לבחור כאחד שישא את תפילתו לפני מלך מלכי המלכים.

כעת, קוראים נכבדים, תדמיינו לעצמכם: במי הייתם בוחרים? ורגע לפני שאתם מחליטים, נזכיר לכם שגם את מחבר ספר התהילים - דוד המלך - תוכלו לבחור, שיקרא בעצמו את פרקי התהילים עבורכם.

אכן, הבחירה באמת קשה. אך שימו לב לדבריו המיוחדים של רבנו הקדוש, רבי נחמן מברסלב זי"ע, שמביא את דברי הוזהר הקדוש המלומדים אותנו באיזו דמות אנחנו באמת היינו צריכים לבחור.

בדברי הוזה"ק מובאים דברי רבי אבא, שאומר: יש שלושה שנקראים תפילה - "תפילה למשה, תפילה לדוד, תפילה לעני".

ומאלו השלושה - מי חשובה מכולן?

"תפילה לעני".

תפילה זו קודמת לתפילתו של משה, של דוד, ולכל שאר תפילות העולם. השורות האחרונות מפתיעות ביותר, ומביאות אותנו למסקנה ברורה:

אם נצטרך ברכה דחופה, ובצד אחד יושב משה רבנו ובצד השני יושב עני - נרוץ לקבל את תפילתו וברכתו של העני, שזו חשובה מכולן.

מה העניין? כיצד ייתכן לומר זאת?

מסביר הוזהר הקדוש שהסיבה לכך היא - "משום שהעני הוא שבור לב, ותפילתו דוחה את כל התפילות בעולם, ומאחר את כל התפילות שלא נכנסות - עד שתפילתו נכנסת. והקב"ה בעצמו אומר: לאחר את כל התפילות, ותפילה זו תעלה אלי, וברצוני להיות בבית הדין לבד עם אותה תפילה".

הדברים עוצמתיים במיוחד, ומסבירים לנו בצורה חדה ומדויקת את עוצמתה וחשיבותה של תפילת העני.

אך כעת, קוראים נכבדים, מגיעה השאלה המרכזית: מי הוא אותו "עני" שעליו נאמר כל זאת?

מסביר הוזה"ק שאכן מדובר בעני בגשמיות - אך זה לא העיקר.

אלא קל וחומר שמדובר באדם שמרגיש עניות בקרבתו לבורא עולם, והוא פונה חזקת מקירות לבו לבורא עולם, ומתחנן להתקרב ולהכיר יותר ויותר את גדולתו של ה' יתברך.

אדם "עני" כזה - יכול לקרוע את השמים בתפילתו הטהורה.

קוראים נכבדים, כל אחד מאיתנו צריך לזכור: זו התפילה שבורא עולם הכי אוהב.

תפילה בה אנו מרגישים רצון עז להתקרב יותר.

תפילה בה אנחנו מבקשים בכל לשון של בקשה:

"אנא, אבא שלי, זכה אותי לשמור חוקיך, לעשות רצונך, ולעבדך בלבב שלם".

ענפים

מדרשת ענפים

השיעורים
משודרים
בשידור חי
בערוץ היוטיוב
ענפים

השיעור
המרכזי
לגברים ונשים
ימי שלישי
21:30 |
ב"ה"כ בראשית,
רח' רחבעם זאבי 2 בפ"ת

מדרשת פסגות

אמונה
והלכה
ימי ראשון ורביעי
19:30 |
רח' גלים 37 בפ"ת
לגברים בלבד

הרב יגאל כהן
השיעורים הקבועים

יגל לנוער

חיזוק לנוער

הרב דוד פריוף ראש "מרכז התחברות" ר"ג

המפתח לכל המשאלות!

לפני כעשר שנים בהיותי לומד בכולל, יצאתי לשתות כוס מים להתרעננות, ומכיון שבמטבחון לא היו כוסות, חיפשתי בחדר הסמוך כוסות, ומצאתי ארבעה כוסות חד פעמי לרפואה...

הנחתי אותם על מתקן המים (קולר), לטובת הבאים אחרי, ברכתי 'שהכל' ושתיתי לרוויה.

לפני שחזרתי לבית המדרש כתבתי משהו קצר לתזכורת, ותוך כדי כך הגיע אברך וחיפש כוס. משום מה הוא לא ראה את הכוסות ששמתי על המתקן, ואז שאלני: 'אם ראיתי איפשהו כוס?' אך כיוון שהייתי מרוכז בכתבי תכונתי לענות לו בסיום השורה, אך הוא לא המתין ואמר: 'טוב! אני רואה שאתה לא מתייחס אלי, אז אפנה לבורא עולם - בורא עולם אני רוצה לשתות מים, בבקשה ממך אבא תשלח לי כוס...' ומיד כשסיים את בקשתו לבורא עולם, ראה

את הכוסות שהנחתי על מתקן השתיה... ובדיוק סיימתי לכתוב.

ואז אמר לי: "ראיתי משהו שאתה לא זכית לראות! - חיפשתי כוס לשתות מים, ומשלא

מצאתי, פניתי לבורא עולם שישלח לי כוס, ומיד כשסיימתי לבקש, בורא עולם פקח את עיניי לראות את הכוסות מעל הקולר, ואם לא הייתי מתפלל, לא הייתי רואה אותם..."

עניתי ואמרתי לו, ראיתי גם ראיתי את אשר התרחש, אך יש לי משהו לחדש לך: "עוד קודם שהגעת הנה לשתות, בורא עולם שלח אותי להכין לך כוס, וכשהגעת עדיין לא היית ראוי לקבל את הכוס, ומשהתפללת אזי נעשית כלי לקבל את הכוס..."

חברי אמר לי שזה מזכיר לו סיפור, ואשתף אתכם: הבעל שם טוב הקדוש יצא בחברת תלמידו לאחד היערות באוקראינה, והנה לאחר כשלושה ימים של התבודדות ותיקונים בעולמות העליונים כמנהגם של אלו הצדיקים הקדושים והטהורים, התאונן והתלונן התלמיד בפני רבו על כך שכבר שלושה ימים לא נכנסה טיפת מים לפיו. הבעל שם טוב הקדוש ענה לו: "התחת אלוקים אנכי?" תפנה לבורא עולם!

מיד החל התלמיד להתפלל: "בורא עולם הרחום והחנון, תודה רבה לך על חיי וכו', אתה זן ומפרנס לכל, וכי ידך תקצר להושיעני בכוס מים? אנא ממך שלח נא לי מים להחיות את נפשי וכו'..."

כשסיים התלמיד את תפילתו החרשית, ראה גוי מתקרב לקראתם עם שני דליי מים, וכשהגיע אליהם התאונן בפניהם על כך שהוא כבר שלושה ימים מסתובב ביער בניסיונות נואשים למצוא את היציאה וללא הצלחה, התלמיד שהיה מבלה ימים שלמים ביערות, נהירים היו

לו שבילי היער, והסכים להדריך אותו לכיוון היציאה בתמורה לכמה כוסות מים מרעננות...

וכצפוי... הבעל שם טוב שאל את תלמידו: "נו, מה למדת מהמקרה הזה? ענה לו התלמיד בשמחה: פשוט מאוד! - כשמתפללים לבורא עולם מכל הלב, אזי הוא מקשיב, ומיד עונה!

אמר הבעל שם טוב הקדוש לתלמידו: בוודאי שדברך נכוחים ואמיתיים, אך את זאת כל יניק יודע... אלא היסוד שרצה בורא עולם להראות לנו - שהמים היו מוכנים עבורך כבר לפני שלשה ימים עם כניסתך ליער, אך בורא עולם חיכה לתפילתך, ומשהתפללת קיבלת את השפע שנגזר עליך, ובכך גם גאלת את הערל האומלל מייסוריו..."

בפרשתנו הנפלאה אנו נחשפים להנהגות כבירות ומרגשות - כאשר יעקב אבינו נפרד מבניו ונכדיו ומאציל עליהם מברכותיו, שהשפיעו ומשפיעים על כל העולם כולו עד סוף כל הדורות!

ומכיון שיוסף זכה להתעסק בקבורת אביו, נתן לו יעקב את הזכות להיקבר גם בשכם מקום קבורתו, ואף נתנה לו במתנה, וכך אומר יעקב ליוסף: "וְאֲנִי נָתַתִּי לְךָ שְׂכָם אֶחָד עַל אֶחָד אֲשֶׁר לָקַחְתִּי מִיַּד הָאֱמֹרִי בְּחֶרֶב־וּבְקֶשֶׁתִּי" (בראשית מח, כב) רש"י מיד מפרש שלא יתכן לומר שעל ידי מלחמתם של שמעון ולוי בשכם נתנה ליוסף שהרי א. הוא כעס על כך (ויאמר יעקב אֶל שְׁמֹעֹן וְלֵאמֹר עֲכָרְתָּם אֹתִי לְהַבְאִישְׁנִי בְיָשֶׁב הָאֶרֶץ וכו') ב. אם כן היה ראוי ליתנה להם ולא ליוסף. אלא הפירוש כמו שתירגם האונקלוס "בצלותי ובבעותי" דהיינו שעי" תפילה ובקשה מבורא עולם, לקח יעקב את שכם מהאמורי.

התורה באה ללמדנו בזאת שכל הפעולות שאנו רואים בעינינו אינם אלא חזיון שווא, שהרי ללא כח התפילה שקדם לפעולה, התוצאה לא הייתה יוצאת לפועל! וכמו שהטיב להגדיר זאת ר' נתן מברסלב זיע"א (שהשבוע היה יום פטירתו) "איפה שאני רואה חיסרון - או שלא התפללו על הדבר הזה בכלל, או שלא התפללו עליו מספיק..."

לקרב באהבה כמו אהרון הכהן

שבת שלום ומבורך, אחים אהובים! בפרקי אבות (א', י"ב) נאמר:

"הוי מתלמידיו של אהרון - אוהב שלום, רודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה."

אהרון הכהן לא רק אהב אנשים ולא רק רדף אחר שלום - הוא גם קירב את כולם לתורה.

לא בשיעורים גבוהים ולא בהטפות - אלא בלב פתוח ואהבה אמיתית. הוא ידע לראות כל אחד כבן אהוב של בורא עולם, ולהוביל אותו בעדינות חזרה לאור.

וכאן מגיע הקול הגדול של דורנו - מורנו ורבנו הרב יגאל כהן שליט"א - שמזכיר לנו שוב ושוב: "אין שליחות גדולה יותר מזיכוי הרבים. כל

הרב יהונתן פרטוש רב בשיבת "יגל ליבי" וראש מדרשיית ענפים ב"ב

מילה טובה, כל חיוך, כל חיבוק - זה קירוב לבבות, זו תורה."

גם אנחנו יכולים להיות מהתלמידים של אהרון - בדיבור, באהבה, ובמעשים קטנים עם נשמה גדולה.

אז בשבת הזו (ובכל יום ויום) נחשוב: איך גם אנחנו יכולים לקרב? מילה טובה בבית? חיזוק לחבר? חיוך למישהו שנשכח?

כך נהיה באמת - שליחים של אהרון הכהן ושל הרב שלנו, שמוביל אלפי לבבות לאמת.

שבת שלום ומארת באור התורה!

קמיקס

מזל חילוק
מאורע

פנק 40 תקציר:

אלי, טרולי ודובי נלכדים על ידי הפוסטסור. הם פנימים לאליף את הקופים בצורת בטנים. רובי כביא להם תכנית פשוטה הפעלה כלו. הם אינם יודעים שהוא פקליט אותם. הפוסטסור טופס את ההקלטות וכתבן חכמה שתגלה עליהם בצת שיכרח.

בסעבדת הפחמק הפקטית בפקטסו.

אם נפצח את הקוד שלו...
נוכל לחדר אל הראש שלו.
ואם נחדר אל הראש שלו...
נוכל להגיע אל המחשב שאליו הוא מחבר.

אז כן. כעת, כשאנחנו מכירים את הקוד של השבב ומשוטטים בין התכנות והאפשרויות השונות שלו, אנחנו יכולים לעורר אותו לפעלה.

פצחנו את הקוד של השבב, ואנחנו לומדים כעת את התכנות שלו.

זה הם! צות ההאקרים המקשר שלנו!

בואו לכאן במהירות והציגו את הנתונים!

הוא הרבה יותר מגדול שפיר, הא?

נמו לשבב לדבר במקומנו. תראו איזה עולם מפלא מגלה לנו השבב הממים.

אההה! ואני חושב שלפני שנמשיך הלאה, נדעיק לכאן את אביו של הילד החולה ואת הסבא

למה פרח הולך לרופא שיניים? כדי לעשות טיפול שורש

הגננת: ילדות, ה' נתן את התורה על הר סי. הבנות במקלה: קולה!!

שילמתי היום 32 ש"ח על מיץ תפוזים... לא פלא שהיה כתוב "סחיטה במקום"

הילד/ה הזוכה
משפחת לסרי
מנתיבות

מי אכל חרובים חוץ מרבי שמעון בר יוחאי?

תשובה מפרשת וירא קי"ט

נראה אותך

יודעים את התשובה? שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

אנחנו גם יגל וליבי

שבת שלום ילדים מתוקים

יגל: אתם יודעים מה זה מבחן?

ליבי: ברור שהם יודעים, הם הרי ילדים חכמים. לכולנו יש מבחנים בכל גיל.

יגל: נכון מאוד. אתם יודעים שיש 'הלכות מבחנים'?

ליבי: על זה לא שמעתי מעולם.

יגל: אני בטוח שאת יודעת כמו כל הילדים שקוראים כעת, שיש לנו מבחן בכיתה או בכל מקום, אסור לנו לגלות את התשובה לחבר.

למרות שאנו רוצים לעשות חסד. זה נקרא 'גניבת דעת'.

במקרה כזה צריך ללכת למורה שיעזור, רק לו יש רשות לעזור. וזהו המבחן שלנו, שה' רואה אותנו.

אז בהצלחה לכל הילדים במבחנים,
והעיקר ללמוד היטב ולהתפלל
ל-"חונן לאדם דעת" ♥

שלו. אל תנסו להיות כמו מישהו אחר - תהיו הכי טובים במה שאתם, אם אתם טובים בגמרא, נביא, או כל מקצוע אחר - תפתחו את זה. אם אתם אוהבים לעזור לאחרים - זה נפלא! אם אתם יצירתיים - השתמשו ביצירתיות!

זכרו, ה' ברא כל אחד מאיתנו עם תפקיד מיוחד בעולם. כשכל אחד עושה את שלו הכי טוב - כל עם ישראל מצליח ביחד.

שבת שלום ומבורך.

פרשת שבוע ווארם

פרשת ויחי

בפרשת ויחי אנחנו מגיעים לסוף חיי יעקב אבינו. לפני שהוא נפטר, הוא מברך את שנים עשר בניו - השבטים. אבל משהו מיוחד קורה כאן, יעקב לא נותן לכולם ברכה זהה. כל אחד מקבל ברכה אחרת, מיוחדת בשבילו.

ליהודה הוא מברך שיהיה מלך וממנו יבוא המשיח. את יששכר הוא מברך שיהיה חכם ולומד תורה. לזבולון - שיצליח במסחר ובעסקים. לכל אחד ואחד ברכה שמתאימה בדיוק לכוחות המיוחדים שלו!

למה יעקב עשה ככה? כי הוא הבין משהו חשוב, כל אדם נולד עם כישורים שונים. אחד טוב בלימודים, אחד בספורט, אחד באמנות, ואחד בעזרה לאחרים. לא כולם צריכים להיות זהים!

תארו לעצמכם שיעקב היה נותן לכולם את אותה ברכה - "תהיו מלכים". איזה בלגן היה! מי היה לומד תורה? מי היה עובד? מי היה עוזר לאחרים?

יעקב גם מברך את אפרים ומנשה, נכדיו. והנה עוד דבר מיוחד - הוא שם את היד הימנית על אפרים הצעיר, ולא על מנשה הבכור. למה? כי הוא ראה שכל אחד מיוחד בדרך שלו, ולא תמיד הגדול או הראשון הוא החשוב ביותר.

ילדים יקרים, ה' מצפה שכל אחד יפתח את הכישורונות המיוחדים

מצאו 10 הצאים

מהלך

הפסוק למסעך בפירוש

הילד/ה הזוכה
מוישי ברקלי
ממודיעין עילית

תשובה מפרשת וירא:

"וְאֵלֵי הַפָּקֶדֶת רָץ אֶבְרָהָם וַיִּנָּחֵם בְּךָ
בְּקֶדֶר רֶדֶת וְטוֹב"

יודעים את התשובה

שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

למחרת הופיע הבחור בשיעור, וראה ברבי שלום לא רק משגית, אלא אדם שהצליח להפוך את נקודת החולשה שלו להזדמנות לצמיחה. לאחר השיעור סיפר הבחור לחבריו כי המפגש עם רבי שלום טלטל אותו עמוקות. הוא הבין שהמאבק הפנימי שלו אינו שולי אלא הזדמנות לבניית כח רצון אמיתי. מאז קיבל על עצמו להתייצב ללימוד בעקביות, גם ברגעים מאתגרים במיוחד. הדבר הפך עבורו נקודת מפנה משמעותית בדרך רוחנית יציבה ומתמשכת מאוד.

סיפורי צדיקים

נכניס גול שהשוער לא נמצא

באחד מערבי השיעורים הבחין המשגיח, רבי שלום שבדרון צוק"ל, כי אחד הבחורים הקבועים הפסיק להגיע. לאחר כמה ימים החליט ללכת לבית הוריו כדי לברר מה עלה בגורלו. הדלת נפתחה, והבחור עצמו עמד מולה בנך מעט. רבי שלום פתח בדאגה עניינית, והבחור השיב כי בשל סיבה צדדית הוא נאלץ להחסיר ושבוע הבא ישוב. כשנשאל מהי אותה סיבה, היסס, התחמק ואז הודה: מתקיימים משחקי הכדורגל המרכזיים של השנה, והוא אינו מסוגל לוותר עליהם.

רבי שלום הקשיב בשקט ארוך ואז ביקש להבין את "סוד האושר" שבמשחק. השיחה הפכה ידידותית, והבחור הסביר בהתלהבות את מהות המשחק: שתי קבוצות, שער, שוער, ומהלך שבו ההבקעה היא רגע הניצחון. כששמע זאת, שאל רבי שלום בתמימות: מה הבעיה להכניס כדור לשער כשאין שוער? הבחור צחק והבהיר שהאתגר קיים דווקא כשהשוער עומד ושומר, ואף שחקנים נוספים מסייעים לו.

בנקודה זו קם רבי שלום, הביט בו ואמר בקול ברור: אתה עצמך אמרת שהחכמה היא להבקיע כשהשוער בשער ולא כשהכל פתוח. כך גם בלימוד. בשבוע הבא, כשהכל יקל עליך, אין גבורה מיוחדת להגיע. אך כעת, כשהפיתוי וההסחה "שומרים על השער" ומונעים ממך להיכנס לבית המדרש, כאן מתגלה המבחן האמיתי. זה הרגע שבו ניתן לנצח.

שמאל קורייב

נפלאות הבריאה

החמור

ענווה עם כוח גדול

כוח בצניעות

החמור הוא אחד מבעלי החיים החזקים ביותר ביחס לגודל גופו.

הוא מסוגל לשאת משאות כבדים לאורך מרחקים גדולים בצורה יציבה ובטוחה.

למרות כוחו, הוא יצור צנוע שאינו מחפש להתבלט.

בתנ"ך החמור מופיע כסמל לשירות נאמן, וגם כחלק מנבואות הגאולה.

מתחבר בקלות

יש לו שמיעה מהטובות שביצורי העולם. הוא שומע צלילים רחוקים ונמוכים מאוד.

שהאדם כלל לא מסוגל להבחין בהם ולשמוע אותם.

לחמורים יש קשר חזק לבני אדם.

הם מזהים קולות, רגשות, ומפתחים נאמנות לבעלים שלהם.

ביטחון בכל מדרון

החמור רגיש מאוד למדרונות תלולים ולשבילים צרים.

בגלל יציבותו הרבה הוא משמש במשך דורות כחיית משא בטוחה במסלולים קשים.

החמור מלמד אותנו שהגדולה האמיתית נמצאת בעשייה יציבה, במסירות ובעמידה בשקט במשימות שה' נותן לאדם.

ביחד נותנים לתינוקות התחלה טובה

מכות הסיוע לתינוקות תאריך: אב תשפ"ב

עמותת "ענפים" בראשות הרב יגאל כהן פועלת כדי להושיט יד לאותן משפחות שנמצאות במצוקה כלכלית. מטרונות, טיטולים, מגבונים, לולים וכל מה שתינוק צריך כדי לגדול בנחת.

בתרומה שלכם אתם מאכילים בפועל תינוקות רעבים | בואו להיות חלק <<< 03-8000-770

מרכז תינוקות
מטרונות ומוצרים
חיוניים לתינוקות

180 אברים
לימוד תורה בכולל

סמינר קירוב
שבתות חיזוק
לקרוב רחוקים

שידורים חיים
לזיכוי הרבים בכל
רשתות המדיה

המסעדה
סיוע בארוחות
לנזקקים

"יגל ליבי"
ישיבה לבעלי
תשובה

**24 שעות
קו הלכה**
ושיעורים בטלפון

מחסן החסד
חלוקת סלי מזון

מדרשיות לנוער
מסגרות חיזוק

ביחד מאירים את העולם

רוצים להיות שותפים? חייגו <<<

03-8000-770

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

עורך לשוני: אביתר הלל | הפצה: ישראל בדרה | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

להקדשת העלון חייגו < 03-8000770

לרפואה שלימה
נתנאל אברהם בן תחיה

לעילוי נשמת
עזיזה בת שמחה נעמן

לעילוי נשמת
עפיה בת יוסף ורבקה הלל

לעילוי נשמת
אסתר בת חנום ועזריה

נר תמיד
לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל
ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה